

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce: **X**
bytem X
zastoupen advokátem Mgr. Františkem Korbelem, Ph. D.
sídlem Na Florenci 2116/15, Praha 1

proti

žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**
sídlem U Jezu 642/2a, Liberec 2

za účasti: **I. DP REAL IMMO s.r.o.**
sídlem Preslova 700/76, Brno

II. Liberecký kraj
sídlem U Jezu 642/2a, Liberec 2

III. CETIN a.s.
sídlem Českomoravská 2510/19, Praha 9

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 7. 2021, č. j. X

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Osobám zúčastněným na řízení se náhrada nákladů řízení nepřiznává.**

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí, kterým žalovaný zamítnul žalobcovu odvolání a potvrdil usnesení Magistrátu města Liberec, odboru stavební úřad (dále jen „stavební úřad“), ze dne 23. 3. 2021, č. j. X.
2. Uvedeným usnesením stavební úřad podle § 66 odst. 1 písm. g) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, zastavil řízení o žádosti osoby zúčastněné na řízení I. jako stavebníka (dále jen „stavebník“) o prodloužení platnosti stavebního povolení ze dne 18. 3. 2011, č. j. X, na stavbu „Dům s pečovatelskou službou v Liberci I, X ul. – DPS, opěrné zdi“, které bylo zahájeno žádostí podanou dne 4. 10. 2019.
3. Stavební úřad a žalovaný shodně konstatovali, že žádost o prodloužení platnosti stavebního povolení byla podána ve lhůtě prodloužené platnosti stavebního povolení do 28. 10. 2019. Podáním žádosti se ve smyslu § 115 odst. 4 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), staví běh lhůty platnosti stavebního povolení, jeho platnost tedy neuplynula a stavba byla zahájena v době platnosti vydaného stavebního povolení. Žalovaný v napadeném rozhodnutí zdůvodnil, že ke konzumaci stavebního povolení došlo beze všech pochybností ke dni 20. 11. 2020 osazováním zápor a betonováním patek. Žalovaný doplnil, že stavební povolení nepřestalo platit a je vykonatelné, stavební úřad tedy rozhodl správně podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu o zastavení řízení o prodloužení platnosti stavebního povolení na základě žádosti ze dne 4. 10. 2019, neboť žádost se stala bezpředmětnou.

II. Žaloba

4. Ve včasné žalobě žalobce s právním názorem stavebního úřadu a žalovaného nesouhlasil. Po shrnutí skutkových okolností případu žalobce namítal, že správní orgány věc nesprávně osoudily, když dospěly k závěru, že stavebník zahájil realizaci stavby v době platnosti stavebního povolení. Nesprávně posoudily otázku běhu lhůty platnosti stavebního povolení dle § 115 odst. 4 stavebního řádu. Stavba je podle přesvědčení žalobce v důsledku nezákonných rozhodnutí prováděna bez platného stavebního povolení. Žalobce namítal, že žalovaný nevypořádal věcně námítky uplatněné v odvolání.
5. Žalobce se dovolával smyslu a účelu časového omezení stavebního povolení, s odkazem na rozsudky Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 26. 9. 2012, č. j. 9 As 74/2012-39, a ze dne 22. 12. 2015, č. j. 4 As 232/2015-48. Namítal, že na prodloužení doby platnosti stavebního povolení není nárok, záleží na tom, zda jsou nadále splněny podmínky, za kterých byla stavba povolena. Podáním žádosti o prodloužení doby platnosti stavebního povolení se dle § 115 odst. 4 stavebního zákona staví běh lhůty platnosti stavebního povolení. Žalobce se dovolával závěrů rozsudku NSS ze dne 20. 8. 2009, č. j. 7 As 74/2008-87, z něhož vyplývá, že smyslem ustanovení bylo výslovně zakotvit možnost stavení lhůty. Zákonodárce nemínil docílit toho, že samotným podáním žádosti budou stavebníci v podstatě uměle prodloužovat platnost stavebního povolení, takto by byl popřen smysl a účel omezení doby platnosti stavebního povolení. Podle žalobce je nutné vnímat lhůtu jako hmotněprávní, neboť jejím uplynutím zaniká

právo stavebníka povolenou stavbu realizovat. Pokud je lhůta pozastavena, lhůta po určitý časový úsek neběží, tedy nevyvolává ani žádné účinky s ní spojené. V době zastavení běhy lhůty dle § 115 odst. 4 stavebního zákona nemůže stavebník zahájit realizaci stavby, neboť nedisponuje pravomocným stavebním povolením. Lhůta neběží, stavební povolení není platné až do případného vydání pravomocného rozhodnutí o prodloužení doby platnosti stavebního povolení. Usnesením o zastavení řízení bylo řízení o prodloužení platnosti ukončeno bez toho, aby byla žádost pravomocně a kladně vyhodnocena.

6. V dalším žalobním bodu žalobce uvedl, že v daném případě bylo stavební povolení opakovaně prodlužováno bez skutečného důvodu. V rozporu s judikaturou správních soudů, např. rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 20. 10. 2014, č. j. 62 A 74/2018-224, došlo k tomu, že o žádosti nebylo meritorně rozhodnuto, nebylo posuzováno, zda nastala změna okolností, ať už v území či změna požadavků na technické parametry či změna právní úpravy.
7. Žalobce odkazoval na své námitky i odvolání, v nichž namítal, že v důsledku plynutí času (téměř 10 let od vydání původního stavebního povolení) nelze stavbu za původních podmínek provést. Správní orgány rezignovaly na přezkum závažných pochybení, která žalobce namítal.
8. Žalobce dále popsal, z jakých důvodů stavba zasahuje do jeho vlastnických práv k sousednímu pozemku. Namítal, že stavba je v rozporu s aktuálními požadavky na proslunění a osvětlení a dotčení okolních budov. Stavební povolení je v rozporu s platným územním plánem a rovněž s normativními požadavky na výstavbu. V důsledku plynutí doby došlo k zásadním změnám v dopravní situaci, stavba je proto prováděna v rozporu se stanoviskem silničně správního úřadu, a také v rozporu s principy památkové ochrany.
9. Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného i usnesení stavebního úřadu zrušil a věc vrátil stavebnímu úřadu k dalšímu řízení a žalovanému uložil povinnost nahradit žalobci náklady řízení.

III. Vyjádření k žalobě

10. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Podle žalovaného se velká část problematiky, již se žaloba týká (např. eventuální provádění stavby v rozporu s právními předpisy, tvrzený zásah stavby do práv žalobce, tvrzený nesoulad stavby s územním plánem, se stanoviskem silničně správního orgánu či požadavky památkové péče), nebyla předmětem napadeného rozhodnutí a tyto otázky tedy nemohou být ani předmětem soudního přezkumu.
11. Jedinou relevantní otázkou je, zda má stavení dvouleté doby platnosti stavebního povolení v případě podání žádosti o její prodloužení jiné účinky, než že tato lhůta ode dne podání žádosti do dne právní moci rozhodnutí o žádosti neběží. Podle právní teorie stavení lhůty znamená, že lhůta přestává v závislosti na právně relevantní okolnosti běžet a po odpadnutí důvodu stavení začíná opětovně běžet tam, kde běžet přestala, před odpadnutím důvodu nemůže lhůta uplynout. Podle žalovaného nemá účinek v podobě zákazu stavebníkovi realizovat stavbu po dobu stavení lhůty oporu v zákoně. Žalovaný odkazoval na odbornou literaturu, která uvádí, že podáním žádosti se běh dvouleté lhůty staví a je zahájeno řízení, které musí stavební úřad v zákonných lhůtách ukončit s tím, že po dobu, kdy je řízení vedeno, stavební povolení nadále platí a stavba může být legálně zahájena. V projednávaném případě doba platnosti stavebního povolení neuběhla před podáním žádosti, po podání žádosti neběžela, proto bylo stavební povolení ke dni zahájení stavby, k němuž došlo před pravomocným ukončením řízení, platné a platí i nadále.

12. Žalovaný proto navrhoval, aby soud žalobu zamítnul.

IV. Vyjádření stavebníka

13. S obsahem žaloby stavebník – osoba zúčastněná na řízení I. – nesouhlasil. Uvedl, že tvrzení žaloby se opakují v různých podáních, která žalobce činí s jediným cílem – zneplatnit pravomocné stavební povolení a znemožnit dokončení stavby. Stavebník řádně doložil, že stavba byla zahájena v době platnosti stavebního povolení ze dne 18. 3. 2011, které nabylo právní moci dne 12. 4. 2011, a jehož platnost byla konečně prodloužena rozhodnutím stavebního úřadu č. j. X o 2 roky, tedy do 28. 10. 2019. Stavebník podal dne 4. 10. 2019 žádost o prodloužení doby platnosti stavebního povolení, tímto dnem došlo k pozastavení běhu lhůty platnosti stavebního povolení, o kterém nebylo pravomocně rozhodnuto z důvodu odvolání podaného žalobcem. Stavebník oznámil písemností ze dne 19. 10. 2020 oznámení zahájení stavby ke dni 26. 10. 2020. Zápisem ve stavebním deníku lze ověřit, že stavební práce na objektu SO 01 započaly dne 26. 10. 2020. Stavba byla zahájena v době platnosti stavebního povolení, přičemž z § 115 odst. 4 stavebního zákona plyne, že pokud byla stavba zahájena v době platnosti pravomocného stavebního povolení, platnosti stavebního povolení nepozbývá.

V. Posouzení věci krajským soudem

14. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející. V řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích rozsahu žalobních bodů, v souladu s dispoziční zásadou, kterou je správní soudnictví ovládáno, přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s.

15. K projednání žaloby soud nařídil ústní jednání. Žalobce věc uvedl tím, že v roce 2019, kdy koupil sousední nemovitost, neznal rozsah předmětné stavby. Ten zjistil teprve poté, co bylo zahájeno řízení o prodloužení platnosti stavebního povolení. Zjistil, že plánovaná stavba podstatným způsobem zasáhne do jeho vlastnických práv, v této souvislosti zmínil především zastínění. Podle žalobce finanční důvody, pro které měla být opakovaně prodlužována platnost stavebního povolení, nejsou reálné, ale zástupné, stavebník v Liberci za tu dobu postavil další stavby. Žalobce poté shrnul argumentaci uvedenou v žalobě, poukázal přitom především na celkovou délku 20 měsíců, po kterou řízení o žádosti trvalo, o tuto dobu byla platnost stavebního povolení prodloužena. Právní názor žalovaného je návodem pro stavebníky, jak prodloužit platnost stavebního povolení. Dále pro dokreslení celého případu konstatoval, že pokud byla stavba zahájena v listopadu 2020, stěží ji stavebník stihne dokončit do listopadu 2022. Žalovaný rovněž setrval na svém stanovisku, odkázal na obsah napadeného rozhodnutí.

16. Skutkové okolnosti případu nejsou v dané věci sporné. Stavebníku bylo dne 18. 3. 2011 vydáno stavební povolení č. j. X, které nabylo právní moci dne 12. 4. 2011. Jeho platnost byla prodloužena rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 15. 3. 2013, č. j. X, do 4. 4. 2015; dále o další 2 roky rozhodnutím ze dne 6. 5. 2015, č. j. X, do 26. 5. 2017; a nakonec rozhodnutím ze dne 10. 10. 2017, č. j. X, do 28. 10. 2019.

17. Dne 4. 10. 2019 podal stavebník v pořadí čtvrtou žádost o prodloužení platnosti stavebního povolení. Rozhodnutím ze dne 26. 2. 2020, č. j. X, vydal stavební úřad rozhodnutí, kterým prodloužil platnost stavebního povolení do 31. 10. 2022. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce odvolání, v odvolacím řízení žalovaný rozhodnutí stavebního úřadu o prodloužení platnosti stavebního povolení zrušil rozhodnutím ze dne 13. 11. 2020, č. j. x, s pokynem, aby stavební úřad ověřil, zda stavebník předmětnou stavbu zahájil, s tím, že pokud se tak stalo, stává se žádost bezpředmětnou. Stavební úřad v dalším řízení ověřil, že stavba byla stavebníkem

zahájena v době platnosti stavebního povolení, proto podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu řízení o žádosti o prodloužení platnosti stavebního povolení zastavil. V napadeném rozhodnutí, kterým žalovaný prvostupňové usnesení stavebního úřadu potvrdil, žalovaný korigoval zjištění stavebního úřadu ohledně okamžiku, kdy byla stavba zahájena bez všech pochybností. Konstatoval, že se tak stalo ke dni 20. 11. 2020, kdy bylo ve stavebním deníku zaznamenáno osazování zápor a betonování patek. Přípravu staveniště, resp. jeho předání dne 21. 9. 2020, jakož i zahájení provádění prací dne 26. 10. 2020, které nebyly ve stavebním deníku specifikovány, nelze považovat za zahájení vlastní stavby.

18. Předmětem soudního přezkumu je rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto žalobcovo odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu o zastavení řízení o žádosti stavebníka o prodloužení platnosti stavebního povolení pro její bezpředmětnost podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu.
19. Při přezkumu takového rozhodnutí soud pouze zkoumá, zda byly splněny podmínky pro zastavení řízení z uvedeného důvodu, tedy zda se žádost stala ve smyslu § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu *zjevně bezpředmětnou*.
20. Již v úvodu tedy soud konstatuje, že se nemohl zabývat žalobními námitkami, které žalobce vznesl proti provádění stavby v rozporu s právními předpisy, ať již šlo o oslunění či jiné dotčení sousedních nemovitostí, proti rozporu stavebního povolení s územním plánem, se stanoviskem silničního správního úřadu či požadavky památkové péče. Tyto otázky se s podstatou přezkoumávaného rozhodnutí a důvody jeho vydání, a tedy předmětem soudního přezkumu, míjejí. V žádném případě nelze žalovanému vytýkat, že se v odvolacím řízení a napadeném rozhodnutí nezabýval meritorně souladem stavebního povolení a provádění stavby se zákonem. Rovněž podstatou odvolacího řízení bylo posoudit naplnění zákonných předpokladů pro zastavení řízení o žádosti o prodloužení platnosti stavebního povolení ze dne 4. 10. 2019 dle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu.
21. Tato otázka přitom závisí na výkladu § 115 odst. 4 stavebního zákona a posouzení toho, jaké účinky má podání žádosti o prodloužení platnosti stavebního povolení. Podle § 115 odst. 4 stavebního zákona, *[s]tavební povolení pozbývá platnosti, jestliže stavba nebyla zahájena do 2 let ode dne, kdy nabylo právní moci. Doba platnosti stavebního povolení může stavební úřad prodloužit na odůvodněnou žádost stavebníka podanou před jejím uplynutím. Podáním žádosti se stává běh lhůty platnosti stavebního povolení. Na řízení o prodloužení lhůty platnosti stavebního povolení se vztahují přiměřeně ustanovení o stavebním řízení. Stavební povolení pozbývá platnosti též dnem, kdy stavební úřad obdrží oznámení stavebníka o tom, že od provedení svého záměru upouští; to neplatí, jestliže stavba již byla zahájena.*
22. Předně soud konstatuje, že neupírá judikturním závěrům NSS a Krajského soudu v Brně platnost a relevanci. Nicméně žalobcem citované závěry se týkaly principů, které se uplatní při meritorním posuzování žádosti o prodloužení platnosti stavebního povolení. Rozsudek NSS ze dne 20. 8. 2009, č. j. 7 As 64/2008-87, se zabýval výkladem § 67 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, tedy podáním žádosti o prodloužení platnosti stavebního povolení podle stavebního zákona z roku 1976. NSS v něm pouze dovodil, že v době planosti a účinnosti stavebního zákona z roku 1976, tj. i před výslovným zakotvením stavení běhu lhůty platnosti stavebního povolení v § 115 odst. 4 stavebního zákona z roku 2006, nemohla lhůta platnosti stavebního povolení uplynout před skončením řízení o žádosti o jeho prodloužení, byla-li žádost podána před uplynutím jeho platnosti. NSS se k otázce zahájení stavby po podání žádosti o prodloužení platnosti stavebního povolení a k případným dalším účinkům stavení lhůty platnosti stavebního povolení nevyslovil.
23. Zdejší soud se plně ztotožnil s výkladem § 115 odst. 4 stavebního zákona zastávaným stavebním

úřadem a žalovaným. Zákonodárce s podáním žádosti o prodloužení platnosti stavebního povolení, pokud jde o žádost včasnou, tedy podanou v době platnosti stavebního povolení, spojil stavení běhu lhůty platnosti stavebního povolení. Smyslem stavení lhůty platnosti stavebního povolení nepochybně je zabránit situaci, že po podání žádosti skončí dvouletá platnost stavebního povolení dříve, než je o takové žádosti rozhodnuto. Institut stavení lhůty znamená, že v důsledku určité právní skutečnosti přestává lhůta běžet a po pominutí důvodu stavení lhůty pokračuje lhůta v běhu, jinými slovy stavení běhu lhůty znamená, že lhůta po určitou definovanou dobu neběží, nemůže v této definované době uplynout. V důsledku podání žádosti o prodloužení platnosti stavebního povolení v době jeho platnosti se tedy běh lhůty jeho platnosti staví, jiné účinky stavební zákon s podáním žádosti nespojuje. Po dobu, kdy je vedeno řízení o žádosti, stavební povolení, které je pravomocné a vykonatelné, nadále platí a stavba může být stavebníkem zahájena. Shodně k § 115 odst. 4 stavebního zákona uvádí i odborná literatura, konkrétně PRŮCHA, Petr, Jana GREGOROVÁ aj. *Stavební zákon: Praktický komentář* [Systém ASPI]. Nakladatelství Leges [cit. 2021-11-8]. ASPI_ID KO183I2006CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X. Opačný názor doktrína ani judikatura správních soudů nezmiňuje.

24. Z uvedeného lze tedy dovodit, že podáním žádosti ze dne 4. 10. 2019 o prodloužení platnosti stavebního povolení s prodlouženou platností do 28. 10. 2019, tj. žádosti podané před uplynutím doby platnosti stavebního povolení, došlo k stavení běhu lhůty platnosti stavebního povolení. Stavební povolení však zůstalo platné a zahájil-li stavebník v době platnosti stavebního povolení stavbu, došlo ke konzumaci tohoto stavebního povolení a žádost o prodloužení jeho platnosti se stala zjevně bezpředmětnou. Stavební úřad proto rozhodl o zastavení řízení o žádosti v souladu s § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu.
25. Neomezenému prodlužování platnosti stavebního povolení, na které žalobce upozorňuje, nepochybně brání zákonné lhůty, v nichž musí stavební úřad, resp. odvolací orgán v řízení o žádosti rozhodovat. Pokud snad nebyly v projednávaném případě tyto lhůty dodrženy, nemůže to být důvodem pro zaujetí výkladu § 115 odst. 4 stavebního zákona zastávaného žalobcem. Bylo na žalobci, aby vyčerpal právním řádem poskytnuté prostředky ochrany proti případné nečinnosti stavebního úřadu, resp. žalovaného. Na podporu výkladu, který soud zaujal ve shodě se správními orgány, lze uvést, že kdyby stavebník po podání žádosti o prodloužení platnosti stavebního povolení stavbu fakticky nezahájil, ale vzal by po určité době žádost zpět a řízení o žádosti by bylo z tohoto důvodu zastaveno, mohl by po pravomocném skončení řízení o žádosti o prodloužení platnosti stavebního povolení ve zbývající době platnosti stavebního povolení zahájit stavbu. I v takovém případě by mohlo ve své podstatě dojít k umělému prodloužení platnosti stavebního povolení, platnost stavebního povolení by však rovněž nezanikla. Ve shodě s tím, co uvedl žalovaný ve vyjádření, konstatuje i soud, že přes nezpochybnitelný účel institutu omezené časové platnosti stavebního povolení zákonodárce negativům v podobě faktického prodloužení platnosti stavebního povolení v důsledku podání žádosti o prodloužení jeho platnosti nebrání přijetím odpovídající právní úpravy.

VI. Závěr a náklady řízení

26. Soud na základě shora uvedené argumentace dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná, a podle § 78 odst. 7 s. ř. s. ji zamítnul.
27. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V souzeném případě měl úspěch žalovaný správní orgán, ten náhradu nákladů řízení nepožadoval, ostatně mu ani žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo

na náhradu nákladů řízení.

28. O náhradě nákladů osob zúčastněných na řízení rozhodl soud dle § 60 odst. 5 s. ř. s. tak, že se jim náhrada nákladů řízení nepřiznává, neboť jim v řízení nebyla uložena žádná povinnost, s jejímž splněním by jim takové náklady vznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 30. listopad 2021

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu